

Lovforslagets § 3 lægger hele Myndigheden vedrørende denne Lovs Administration i Indenrigsministerens Haand. Det er nævnt af det ærede 8de Medlem for 1ste Kreds (C. F. Sørensen), at det er ganske mærkeligt at se, at denne Regering tager dette Princip op og i saa høj Grad gaar bort fra det, som man krævede af den forrige Regering, at Lovene i videst mulig Udstrækning skulde være saaledes formede, at de tog Myndigheden fra Regeringen og lagde den over i Rigsdagens Haand. Jeg tror, at det i mange Tilfælde vil være rigtigt, at Administrationen har en vidtgaende Myndighed, thi en Mængde af denne Slags Indgreb er af en saadan Art, at Misbrug bedst imødegaaes ved, at Administrationen har Bemyndigelse til at handle hurtigt og vidt.

Dette Lovforslag afskaffer Brændselsnævnet. Jeg tror, at dette er meget uheldigt. Jeg kan hverken af Bemærkningerne til Lovforslaget eller i selve Situationen se nogen virkelig Begrundelse for Ophævelsen af Brændselsnævnet, thi den Omstændighed, at dette ikke har saa meget med Tørv og Brunkul at gøre, som det tidligere har haft, forekommer mig ikke at være tilstrækkeligt, saa meget mindre som Indenrigsministeren i dette Lovforslag faktisk i det væsentlige foreslaar de samme Institutioner opretholdt, blot under andre Former og andre Navne, som dem, Brændselsnævnet havde samlet i sig. Jeg tror ikke paa, at den nye Ordning vil blive synderlig billigere; derimod er der meget, som taler for, at Arbejdet vil blive betydelig ringere udført, thi den Erfaring og Indsigt, som Brændselsnævnet havde skaffet sig gennem en Aarrække, kan man ikke vente, at Indenrigsministeren og hans Embedsmænd straks skal være i Besiddelse af. Dertil kommer, at Brændselsnævnet efter hele sin Natur er en midlertidig Institution, som er oprettet med særlige Forhold for Øje, og som atter vil bortfalde, naar Forholdene en Gang i Fremtiden bliver saadanne, at man kan undvære disse Indgreb; saa vil den som en særlig midlertidig Institution være lettere at afskaffe end en Administration, der lægges ind under Indenrigsministeriet. Jeg forstaar i øvrigt ikke, hvorfor man ikke, naar man vil lægge denne Administration ind under et Ministerium, lægger den ind under Landbrugsministeriet. De Bestræbelser, der har været fremme i Sommer, er dog gaaet ud paa at lægge saa meget som muligt fra Indenrigsministeriet over til Landbrugsministe-

riet. Er der noget, som særlig hører ind under Landbrugsministeriet, maa det dog være Pligthugst i Skovene. De indenrigsministerielle Kontorer og Indenrigsministeren vil alligevel blive nødt til i alle Tilfælde, hvor der skal foretages saglige Dispositioner denne Lov vedrørende, at henvende sig til Landbrugsministeriet, f. Eks. naar der skal udpeges forstkyndige Tillidsmænd til at administrere Loven. Men selve Brændselsnævnets Kontor opretholdes og lægges ind under Indenrigsministeriet. Jeg frygter, at som Forholdene i Verden er, bliver denne Lov neppe den sidste af denne Art, og de ærede Medlemmer, der udtalte Haabet om, at dette Lovforslag maatte blive det sidste i sin Art, vil ganske sikkert kunne faa den Fornøjelse baade een og to, maaske flere Gange i Fremtiden at udtale dette Haab. Jeg udtaler da en Frygt for, at dette Kontor, naar det kommer ind under Indenrigsministeriet, bliver en fast Institution, og at det vil bidrage til at udvide det administrative Apparat for Fremtiden. Man har set før, at naar noget saadant var blevet indarbejdet i de ministerielle Kontorer, blev det der, og det Krav, som fra Befolkningens Side hyppigt har været rejst om ikke at udvide Embedsmaskineriet alt for stærkt — hvad de økonomiske Forhold i Øjeblikket ingenlunde opfordrer til, og hvad de sikkert heller ikke vil opfordre til i Fremtiden —, taler heller ikke for denne Ordning.

Der foreslaas en Ekspropriationskommission, som skal have de samme Opgaver, som Brændselsnævnet havde. Kontoret opretholdes, men Brændselskontorets Sagskundskab og Indsigt afskaffes, og Rigsdagens Medarbejderskab afskaffes. Dette Medarbejderskab fra Rigsdagens Side, som var et af Hovedpunkterne i det Krav, som i sin Tid blev stillet fra de Partier, der nu har Regeringsmagten her i Danmark, opfylder de nu ikke selv i mindste Maade; Rigsdagsmændenes Medvirken og dermed Rigsdagens nære Forbindelse med denne Lovs Administration ophører fuldstændig, og i Stedet for sættes den yndede Sætning: Indenrigsministeren bemyndiges til.

Jeg vil gerne spørge den højtærede Indenrigsminister, hvorfor han ikke i Lovforslaget har fulgt Brændselsnævnets Forslag, som findes i § 4 af dets Udkast til Lov, og som gaar ud paa, at hvis der paalægges en Skovejer Pligthugst, og der ikke kan skaffes den fornødne Arbejdstyrke dertil, skal den Kommune, som har bestilt Brændet, stille det fornødne